U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **Ing. F. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, ze dne 2. 8. 2001, č. j. OSVČ/3484/143/2001, a ze dne 2. 8. 2001, č. j. OSVČ/3484A/144/2001, ve sporu o místní příslušnost soudu,

t a k t o :

K řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 41 Cad 114/2003 **j e p ř í s l u š n ý** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na zahájení řízení ze dne 30. 8. 2001, který byl doručen Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 3. 9. 2001, se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, ze dne 2. 8. 2001, č. j. OSVČ/3484/143/2001, a ze dne 2. 8. 2001, č. j. OSVČ/3484A/144/2001, kterými byla zamítnuta jeho odvolání proti rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem a kterými byla napadená rozhodnutí potvrzena.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 7. 9. 2001, č. j. 16 Ca 322/01-12, které nabylo právní moci dne 24. 9. 2001, věc postoupil Městskému soudu v Praze z důvodu místní příslušnosti podle § 250d odst. 2 občanského soudního řádu, ve znění do 31. 12. 2002 (dále jen o. s. ř.), ve spojení s § 250l odst. 2 o. s. ř.

Městský soud v Praze poté usnesením ze dne 27. 2. 2003, č. j. 28 Ca 445/2001 – 23, věc postoupil Krajskému soudu v Ústí nad Labem s odkazem na ustanovení § 129 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), podle kterého řízení o opravných prostředcích podaných přede dnem účinnosti tohoto zákona, o nichž soud nerozhodl do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí v řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona, a s odkazem na § 7 odst. 4 citovaného zákona, dle kterého ve věcech nemocenského pojištění, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

Dne 3. 6. 2003 Krajský soud v Ústí nad Labem předložil spis k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6, věty druhé, s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu, protože s postoupením věci Městským soudem v Praze dle usnesení ze dne 27. 2. 2003 nesouhlasí, neboť pro určení věcné a místní příslušnosti soudu jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. V průběhu řízení v této věci byla dána místní příslušnost Městského soudu v Praze a tato byla určena pro celé řízení v uvedené věci až do jejího skončení.

Podle § 7 odst. 6 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

Pro posouzení nesouhlasu Krajského soudu v Ústí nad Labem s postoupením věci Městským soudem v Praze je rozhodující, že v daném případě bylo řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem zahájeno na základě opravného prostředku dle části páté, hlavy třetí, o. s. ř. podaného proti rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení se sídlem v Praze, pracoviště Ústí nad Labem, kterými bylo rozhodnuto o úhradě dlužného penále podle zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Rozhodování o pojistném na sociální zabezpečení a penále je věcí vyjmenovanou v ustanovení § 104a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, která je zařazena mezi věci pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, o nichž je řízení vedeno podle zvláštních ustanovení hlavy čtvrté části šesté zákona č. 582/1991 Sb. Tyto věci jsou věcmi sociálního zabezpečení sui generis, které nelze řadit mezi věci důchodového pojištění a důchodového zabezpečení, ani mezi věci nemocenského pojištění. K přezkoumání napadeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení byl proto dle ustanovení § 246a odst. 1 o. s. ř., ve znění platném do 31. 12. 2002, místně příslušný soud, v jehož obvodu má tento správní orgán sídlo, v dané věci tedy Městský soud v Praze.

Soudní řád správní, který mimo jiné upravuje příslušnost soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví, neobsahuje v přechodných ustanoveních k opravným prostředkům proti rozhodnutí správního orgánu, která jsou obsažena v § 129, žádné přechodné ustanovení, které by se týkalo místní příslušnosti soudů ve správním soudnictví ve věcech zahájených před dnem jeho účinnosti, tj. před 1. 1. 2003. Ze shora uvedeného vyplývá, že nabytím účinnosti soudního řádu správního nedošlo k žádným změnám v místní příslušnosti soudů u neskončených věcí. Nejvyšší správní soud se proto zcela shoduje s právním názorem Krajského soudu v Ústí nad Labem, že pro určení věcné a místní příslušnosti soudu v dané věci jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. V době zahájení řízení byla dána místní příslušnost Městského soudu v Praze, jak vyplývá ze shora uvedeného, a tato místní příslušnost byla určena pro celé řízení v této věci až do jeho skončení. Odkaz Městského soudu v Praze na ustanovení § 7 odst. 4 s. ř. s. je nepatřičný, neboť toto ustanovení je možno aplikovat pouze na návrhy na zahájení řízení podané po 1. 1. 2003.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 7 odst. 6, věty druhé, s. ř. s. rozhodl, že v dané věci je k řízení příslušný Městský soud v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e j s o u opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. 6. 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu